

Ole Sohn – det er jo korrekt, som hr. Ole Sohn sagde – at en feriedag er en, man optjener, og en feriefri dag er altså en, vi nu står her og lovgiver om, og som man får en ret til i årene fremover.

Så siger hr. Ole Sohn, at der ikke er tale om, at man tager hul på den sjette ferieuge. Det mener jeg rent faktisk der er. Jeg mener faktisk, at man her lægger grundstenen til at arbejde videre ud i fremtiden for at få den fulde sjette ferieuge.

Så har jeg også mærket mig de betænkkeligheder, som hr. Ole Sohn giver udtryk for set i forhold til det dér med uafbrudt beskæftigelse, osv. Det må vi jo kigge på under udvalgsarbejdet og se, hvordan og hvorledes vi kan håndtere de betænkkeligheder, som hr. Ole Sohn her giver udtryk for.

Hr. Tom Behnke spørger: Hvad er det for nogle signaler, vi sender? Ja, Folketinget og samfundet giver faktisk de øvrige overenskomstparter på arbejdsmarkedet, dem, der ikke forhandler på nuværende tidspunkt, men står over for kommende forhandlinger, et vift med en vognstang om, hvor det er, vi skal hen, og hvor det er, tingene skal drejes henad. Det er et meget klart signal set med mine øjne i den her situation.

Så er der hr. Frank Aaen. Ja, hr. Frank Aaen, jeg er betænkelig, og det gav jeg i øvrigt også udtryk for i min ordførertale, på baggrund af det, vi her er i gang med. Det skal der ikke herske nogen tvivl om. Der skal ikke herske nogen som helst tvivl om, at vi i den socialdemokratiske gruppe faktisk havde en forventning om, at arbejdsmarkedets parter selv løste den situation, man var inde i.

Men kendsgerningen er jo også, at man i går over for arbejdsministeren gav udtryk for: Tingene er faldet på gulvet; vi kan ikke komme videre. Det er jo kendsgerningen i det her. Skal vi så stå her med korslagte arme og sige: Jamen det er der så for resten ikke noget at gøre ved, og så kan man strejke fra nu af og til efter sommerferien?

Det er dybt uansvarligt at lægge en sådan holdning for dagen, når man får et så kraftigt signal fra arbejdsmarkedets parter, der går ud på: Jamen vi er desværre nødt til at opgive. Tingene er faldet på gulvet, og vi kommer ikke videre. Det er jo det, der er sket i den her situation, og derfor står vi her og tager den diskussion, vi gør, nu her i dag.

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

Hr. Dyrlands tale var jo en temmelig kort tale. Og som gammel fagforeningsmand kan jeg godt forstå, at han har behov for at tale kort om det her. Han må jo inderst inde, ligesom mange andre socialdemokrater, have det dårligt med det her.

Noget af det mere interessante var jo, hvad hr. Dyrland ikke omtalte. Og så vil jeg spørge hr. Dyrland: Er det ikke et problem, at i dette lovforslag er den her feriefri dag sammenkoblet med en nedsættelse af arbejdsgivernes pensionsbidrag, at præcis dét er indeholdt?

Det, som LO lagde meget vægt på i går som et problem, var, at lønmodtagerne skal selv betale for det her, at man fodrer hunden med dens egen hale, som det blev sagt af LO-formanden. Er det ikke et problem, hr. Dyrland, at man har følt sig tvunget til at holde sig inden for den økonomiske ramme? Det er det, som LO har sagt hele tiden: at man ikke kunne lave en ordentlig ordning, medmindre man går ud over rammen. Det er én ting.

En anden er afskaffelse af sygeskatten, indført sammen med SF i et forlig omkring finansloven. Regeringen siger sådan uden videre: Den afskaffer vi bare. O.k., det er så pr. 1. januar 1999, men jeg synes ikke, det er en særlig smagfuld måde at arbejde på herinde.

Men derudover er der også kompensation til de arbejdsgivere, der slet, slet ikke er omfattet af det her. Det vil sige, at der er arbejdsgivere, der får overkompensation gennem den her lov. Man forærer med andre ord flere hundrede millioner kroner til arbejdsgivere, der intet har med det her at gøre. Er det virkelig socialdemokratisk politik, hr. Dyrland, og kan hr. Dyrland virkelig inderst inde stå inde for det?

Første næstformand (Birte Weiss):

Fru Jette Gottlieb for en kort bemærkning. Og jeg skal gøre opmærksom på, at taletiden for korte bemærkninger er 1 minut.

(Kort bemærkning).

Jette Gottlieb (EL):

Den eneste måde, hvorpå jeg kan forstå hr. Poul Erik Dyrlands svar til mig, er, at han mener, at man bør ophæve strejkeretten den dag, den bliver brugt, og at det i det mindste kommer til at gælde rengøringspersonale i børneinstitutioner. Ellers har det ikke mening. Strejkeretten har alt-